

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 11ης Μαΐου 2005 *

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02,

Naipes Heraclio Fournier, SA, με έδρα τη Vitoria (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο E. Armijo Chánarri,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου, αρχικώς, από τον J. Crespo Carrillo και, στη συνέχεια, από τους O. Montalto και I. de Medrano Caballero,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

France Cartes SAS, με έδρα το Saint Max (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο C. de Haas,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά τριών αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2002 (υποθέσεις R 771/2000-2, R 770/2000-2 και R 766/2000-2), σχετικά με ακυρωτικές διαδικασίες μεταξύ Nîpres Heraclio Fournier, SA, και France Cartes SAS,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα προσφυγής και το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 17 Μαΐου 2002 και στις 16 Ιουνίου 2003,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 22 Νοεμβρίου 2002 και στις 5 Αυγούστου 2003,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 22 Νοεμβρίου 2002 και στις 7 Νοεμβρίου 2003,

ενόψει της συνεκδικάσεως των υπό κρίση υποθέσεων προς διευκόλυνση της έγγραφης και προφορικής διαδικασίας και για την έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Νοεμβρίου 2004,

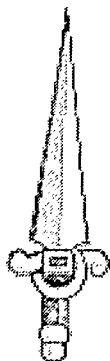
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Απριλίου 1996 η προσφεύγουσα υπέβαλλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) τρεις αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

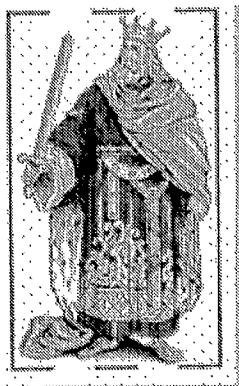
- 2 Στην υπόθεση T-160/02, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από το κατωτέρω εικονιστικό σημείο το οποίο, σύμφωνα με την περιλαμβανόμενη στη σχετική αίτηση περιγραφή, είναι κυανού, ανοιχτού κυανού, κίτρινου και κόκκινου χρώματος και αναπαριστά ένα «σπαθί».

- 3 Στην υπόθεση T-161/02, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από το εικονιζόμενο κατωτέρω εικονιστικό σημείο το οποίο, σύμφωνα με την περιλαμβανόμενη στη σχετική αίτηση περιγραφή, είναι ερυθρού, κίτρινου, πράσινου, αποχρώσεως ώχρας, καφέ, κυανού και ανοιχτού κυανού χρώματος.

- 4 Στην υπόθεση T-162/02, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από το εικονιζόμενο κατωτέρω εικονιστικό σημείο το οποίο, σύμφωνα με την περιλαμβανόμενη στη σχετική αίτηση περιγραφή, είναι κίτρινου, αποχρώσεως ώχρας, λευκού, ερυθρού, κυανού και πράσινου χρώματος.

- 5 Τα προϊόντα για τα οποία έχουν ζητηθεί σχετικές καταχωρίσεις υπάγονται στην κλάση 16, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «παιγνιόχαρτα».
- 6 Τα αποτελούντα το αντικείμενο των σχετικών αιτήσεων σήματα καταχωρίστηκαν στις 15 Απριλίου 1998.
- 7 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα πέτυχε το 1998 την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος 23 εικονιστικών σημάτων αναπαριστώντων ισπανικά παιγνιόχαρτα ή σύμβολα απεικονιζόμενα σ' αυτά τα παιγνιόχαρτα, μεταξύ των οποίων τα ανωτέρω περιγραφόμενα τρία σήματα.

- 8 Ομοίως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ήταν δικαιούχος δικαιωμάτων δημιουργού όσον αφορά την αναπαράσταση και των 48 παιγνιοχάρτων της ισπανικής τράπουλας μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου 2000.
- 9 Στις 7 Απριλίου 1999 η παρεμβαίνουσα ζήτησε να κηρυχθούν άκυρες αυτές οι καταχωρίσεις δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 40/94 για τον λόγο ότι, αφενός, οι καταχωρίσεις ενέλιπταν στους απόλυτους λόγους αρνήσεως που προβλέπονταν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως ε', iii, του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, η προσφεύγουσα ήταν κακής πίστεως κατά την κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισεως σήματος.
- 10 Στις 15 Ιουνίου 2000, το ακυρωτικό τμήμα απέρριψε τα ακυρωτικά αιτήματα όσον αφορά τα επίμαχα σήματα για τον λόγο ότι οι καταχωρίσεις ήταν νομικώς έγκυρες και καταδίκασε την παρεμβαίνουσα στα σχετικά έξοδα.
- 11 Στις 19 Ιουλίου 2000, η παρεμβαίνουσα άσκησε τρεις προσφυγές ενώπιον του ΓΕΕΑ βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94.
- 12 Με αποφάσεις της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (υποθέσεις R 771/2000-2, R 770/2000-2 και R 766/2000-2 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), που κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα στις 9 Μαρτίου 2000, το δεύτερο τμήμα προσφυγών έκανε δεκτές τις προσφυγές της παρεμβαίνουσας και ακύρωσε τις αποφάσεις του ακυρωτικού τμήματος της 15ης Ιουνίου 2000. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, και ήταν περιγραφικά, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, στο μέτρο που γίνονταν αντιληπτά από τον μέσο καταναλωτή παιγνιοχάρτων ως αναπαραστώντα χαρακτηριστικά των ισπανικών παιγνιοχάρτων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει τις προσφυγές·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να επιβεβαιώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να κηρύξει άκυρα τα επίμαχα κοινοτικά σήματα·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα κατά τις διαδικασίες ακυρώσεως και προσφυγής.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων και των ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας

- 16 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα αιτήματα και οι ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη από το Πρωτοδικείο στο μέτρο που δεν σκοπούν στην ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση των προσβαλλομένων αποφάσεων. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί και να επιβεβαιώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και να κάνει δεκτά τα αιτήματα με τα οποία ζητείται απ' αυτό να διαπιστώσει την ακυρότητα των επιμάχων σημάτων εξαιτίας άλλων λόγων αρνήσεως εκτός αυτών που έχουν γίνει δεκτοί στις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 17 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 134, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι παρεμβαίνοντες έχουν τα ίδια δικονομικά δικαιώματα με τους κυρίους διαδίκους. Μπορούν να στηρίζουν τα αιτήματα του κυρίου διαδίκου και δύνανται να υποβάλλουν αυτόνομους, σε σχέση με αυτούς των κυρίων διαδίκων, αιτήματα και ισχυρισμούς. Δυνάμει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, ο παρεμβαίνων μπορεί, με το υπόμνημά του απαντήσεως, να αιτείται την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών ως προς θέμα στο οποίο δεν αναφέρεται η προσφυγή και να προβάλλει ισχυρισμούς που δεν έχουν προβληθεί στην προσφυγή.
- 18 Κατά συνέπεια, η παρεμβαίνουσα δικαιούνται να υποβάλει αιτήματα και ισχυρισμούς διαφορετικούς από αυτούς των κυρίων διαδίκων. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η παρεμβαίνουσα κατέληγε ως εξής: «επομένως, ζητείται από το Πρωτοδικείο να επιβεβαιώσει [τις προσβαλλόμενες αποφάσεις] στο μέτρο που με αυτές ακυρώθηκαν οι αποφάσεις του πρώτου ακυρωτικού τμήματος· να κηρύξει άκυρα τα [επίμαχα] σήματα και να καταδικάσει [την προσφεύγουσα] στα έξοδα των διαδικασιών ακυρώσεως και προσφυγής [της παρεμβαίνουσας].» Σύμφωνα με την

προσφεύγουσα, από τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας δεν προκύπτει σαφώς ότι αυτή ζητεί από το Πρωτοδικείο να μεταρρυθμίσει ή να τροποποιήσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία α', δ' και ε', *iii*, του κανονισμού 40/94 και, επικουρικώς, του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

- 19 Επιβάλλεται τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας, που εκτίθενται στο σημείο 62 των υπομνημάτων της απαντήσεως, να ληφθούν υπόψη από κοινού με τα σημεία 8 και 9. Σύμφωνα με το σημείο 8, «[ζ]ητείται από το Πρωτοδικείο να επιβεβαιώσει [τις προσβαλλόμενες αποφάσεις] στο μέτρο που [με αυτές κρίθηκε ότι τα σημεία στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τον προσδιορισμό παιγνιοχάρτων στο σύνολο της Κοινότητας βάσει του άρθρου 7, [παράγραφος] 2 και [του άρθρου 7, παράγραφος] 1, [στοιχεία] β' και γ', [του κανονισμού 40/94]· και να αποφανθεί ότι τα σήματα είναι άκυρα βάσει του άρθρου 7, [παράγραφος] 1, [στοιχείο] α', [στοιχεία] δ' και ε', *iii*), του [κανονισμού 40/94] και, επικουρικώς, βάσει του άρθρου 51, [παράγραφος] 1, [στοιχείο] β', του [κανονισμού 40/94]». Σύμφωνα με το σημείο 9, «[π]άντως, ζητείται από το Πρωτοδικείο να μεταρρυθμίσει τις [προσβαλλόμενες] αποφάσεις στο μέτρο που με αυτές κρίθηκε ότι τα σημεία [ήσαν] διακριτικά στην Ισπανία και ενδεχομένως στην Ιταλία».

- 20 Από τα μνημονευόμενα στην ανωτέρω σκέψη 19 γραπτά υπομνήματα της παρεμβαίνουσας σαφώς προκύπτει ότι η τελευταία περιορίζεται στο να αμφισβητεί ορισμένους από τους ισχυρισμούς που έγιναν δεκτοί από το τμήμα προσφυγών και να προτείνει στο Δικαστήριο να κάνει δεκτούς συμπληρωματικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, κατ' αυτήν, την κήρυξη της ακυρότητας των επιμάχων σημάτων. Παρ' όλα αυτά, η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβητεί το περιεχόμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώθηκε η ακυρότητα αυτών των σημάτων. Ως εκ τούτου, η παρεμβαίνουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ζητούσα τη μεταρρύθμιση των προσβαλλομένων αποφάσεων κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94.

- 21 Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αναγνωρίσει την ακυρότητα των εν λόγω σημάτων.

- 22 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει σχετική επιταγή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, καθήκον του τελευταίου είναι αντλεί τις συνέπειες του διατακτικού και του σκεπτικού των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 22]. Επομένως, τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας με τα οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αναγνωρίσει την ακυρότητα των εν λόγω σημάτων είναι απαράδεκτα.
- 23 Τέλος, η παρεμβαίνουσα ζητεί να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα έξοδα των διαδικασιών ακυρώσεως και προσφυγής.
- 24 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα «αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται προκειμένου να προσκομίσουν τις προβλεπόμενες από το άρθρο 131, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, μεταφράσεις των υπομνημάτων ή εγγράφων στη γλώσσα της διαδικασίας θεωρούνται ως αποδοτέα έξοδα». Εν προκειμένω, προκύπτει ότι τα έξοδα που διενεργήθηκαν στο πλαίσιο της ακυρωτικής διαδικασίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ανακτήσιμα έξοδα. Επομένως, τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας με τα οποία ζητείται η καταδίκη της προσφεύγουσας στα έξοδα πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, στο μέτρο που αφορούν το μέρος το σχετικό με τα διενεργηθέντα στο πλαίσιο της ακυρωτικής διαδικασίας έξοδα.

Επί της ουσίας

- 25 Προς στήριξη των προσφυγών της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους, αντλούμενους, αντιστοίχως, από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.

- 26 Επιβάλλεται να εξεταστεί πρώτα ο δεύτερος λόγος.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 απαγόρευση αφορά τις ενδείξεις που χρησιμοποιούνται συνήθως για την περιγραφή των κυρίων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας καθώς και τις ενδείξεις ως προς τις οποίες είναι εύλογο να υποτεθεί ότι επιτελούν αυτό το ενημερωτικό έργο. Επομένως, μοναδικός σκοπός της απαγορεύσεως αυτής είναι η αποφυγή της καταχωρίσεως ως σημάτων σημείων ή ενδείξεων οι οποίες, λόγω της ομοιότητάς τους με μέσα που συνήθως χρησιμεύουν για την υποδήλωση προϊόντων, υπηρεσιών ή χαρακτηριστικών αυτών, δεν επιτρέπουν την εξατομίκευση των επιχειρήσεων που τα εμπορεύονται.
- 28 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι τα εν λόγω σήματα σύγκεινται αποκλειστικώς από σημεία περιγραφικά των χαρακτηριστικών των προϊόντων που υποδηλώνουν. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε στο να μελετήσει τα χρωματικά στοιχεία σπαθί και μπαστούνι της τράπουλας από πλευράς των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 29 Ενεργώντας έτσι, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκφράσει αυτόνομη και ανεξάρτητη συλλογιστική σχετικά με την προβαλλόμενη παράβαση, λόγω των επιμάχων σημάτων, του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

- 30 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών επεξέτεινε υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή απαγορεύσεως. Τα σημεία που αναπαριστούσαν τον ιππέα μπαστούνι και τον ρήγα σπαθί δεν αποτελούνται αποκλειστικώς από περιγραφικά στοιχεία.
- 31 Πράγματι, προκειμένου περί του ιππέα μπαστούνι, το σήμα περιλαμβάνει ένα πρώτο, φερόμενο ως περιγραφικό, στοιχείο, εν προκειμένω το μπαστούνι που κρατά ο ιππέας, και ένα δεύτερο στοιχείο το οποίο δεν είναι δυνατόν κατ' ουδένα τρόπο να πληροί τον ορισμό αυτό, εν προκειμένω το σχέδιο του ιππέα, καθώς αυτό έχει προσλάβει μεγαλύτερη σημασία και προσδίδει στο σήμα ένα μοναδικό και διακριτικό χαρακτήρα που υπερβαίνει τη φερόμενη ως περιγραφική διάσταση κάθε στοιχείου λαμβανομένου υπόψη μεμονωμένα. Οι ίδιες θεωρήσεις ισχύουν και για το σχέδιο του ρήγα σπαθί, δοθέντος ότι το φερόμενο ως περιγραφικό στοιχείο είναι το σπαθί που κρατά ο ρήγας.
- 32 Το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι τα θέματα που συνθέτουν τα επίμαχα σήματα δεν αποτελούν σημεία που χρησιμεύουν για την εξατομίκευση συγκεκριμένου τύπου προϊόντων, όπως τα παιγνιόχαρτα της ισπανικής τράπουλας με χρωματικό στοιχείο σπαθί ή μπαστούνι, αλλά ότι πρόκειται για μοναδικά και συγκεκριμένα θέματα, μεταξύ πολυαρίθμων άλλων, που χρησιμεύουν για να υποδηλώνουν ένα σπαθί ή ένα παιγνιόχαρτο. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι υφίστανται εκατοντάδες διαφορετικές απεικονίσεις για τον προσδιορισμό των δέκα ή δώδεκα παιγνιοχάρτων με τα χρωματικά στοιχεία σπαθί ή μπαστούνι, που αποτελούν μέρος της ισπανικής τράπουλας που περιλαμβάνει σαράντα ή σαρανταοκτώ παιγνιόχαρτα. Όσον αφορά το σπαθί, το συνθέτον το επίμαχο σήμα σχέδιο δεν αντιστοιχεί σε κανένα από τα παιγνιόχαρτα της ισπανικής τράπουλας, διότι πρόκειται για φανταζί θέμα. Τα κατατεθέντα ενώπιον του ΓΕΕΑ έγγραφα καταδεικνύουν ότι δεν υφίσταται κανένας κανόνας ή οποιοσδήποτε περιορισμός ως προς το σχήμα, το χρώμα ή τις λεπτομέρειες που χαρακτηρίζουν τις φιγούρες της ισπανικής τράπουλας.
- 33 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη θέση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία το κατοικούν εκτός του ισπανικού ή ιταλικού εδάφους κοινό-στόχος θα αντιλαμβάνεται τα σήματα ως ένα από τα χρωματικά στοιχεία της ισπανικής τράπουλας. Πράγματι, είναι απίθανο το κατοικούν εκτός των προμνημονευθέντων

εδαφών κοινό να γνωρίζει ότι η ισπανική τράπουλα περιλαμβάνει τέσσερα χρωματικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων το σπαθί και το μπαστούνι, και να γνωρίζει τα διάφορα παιγνιοχάρτα που τη συνθέτουν. Εν πάση περιπτώσει, είναι απίθανο να αναγνωρίσει ο καταναλωτής την όψη του μπαστουνιού του ιππέα ως μπαστούνι και αυτήν του σπαθιού του ρήγα ως σπαθί και να προβεί άμεσα και παρευθώς σε συσχετισμό μεταξύ του επίμαχου σημείου και των διαφόρων χρωματικών στοιχείων της ισπανικής τράπουλας.

- 34 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, όταν ο δυνητικός χρήστης παιγνιοχάρτων θα βρεθεί ενώπιον των επιμάχων γραφικών αναπαραστάσεων δεν θα αντιληφθεί τα σημεία αυτά ως παραπέμποντα σε ένα από τα χρωματικά στοιχεία της ισπανικής τράπουλας (προκειμένου περί του θέματος που αναπαριστά το μικρό σπαθί) ή σε ένα παιγνιοχάρτο της ισπανικής τράπουλας (προκειμένου περί των συμβόλων που απεικονίζουν τον ιππέα με το μπαστούνι και τον ρήγα σπαθί), αλλά θα τα αντιληφθεί ως αποτελούντα σημεία σχετιζόμενα με δεδομένο κατασκευαστή παιγνιοχάρτων.
- 35 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εφάρμοσε τον κανονισμό 40/94, εφόσον ουδόλως έκρινε ότι οι δύο απόλυτοι λόγοι αρνήσεως που προβλέπονται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, αντιστοίχως υπό στοιχεία β' και γ', του εν λόγω κανονισμού, ήσαν αλληλεξαρτώμενοι και δεν αρνήθηκε ότι καθένας από τους λόγους είχε το δικό του πεδίο εφαρμογής. Τούτο δεν εμποδίζει ώστε από μια και την αυτή επιχειρηματολογία να καταλήξει το τμήμα προσφυγών στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω σημεία εμπίπτουν σ' αυτούς τους δύο απόλυτους λόγους αρνήσεως.
- 36 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι το απλό και κοινότυπο σπαθί και τα απλά και κοινότυπα παιγνιοχάρτα που αναπαριστούν τον ιππέα μπαστούνι και τον ρήγα σπαθί παρέπεμπαν άμεσα και παρευθώς στα προϊόντα που τα σημεία αυτά επρόκειτο να προσδιορίζουν και ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα σημεία ήσαν περιγραφικά, διότι γίνονταν αντιληπτά από τον μέσο καταναλωτή ως αναπαριστώντα χαρακτηριστικά ισπανικών παιγνιοχάρτων.
- 37 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω σήματα αποτελούνται αποκλειστικώς από σημεία περιγράφοντα τα χαρακτηριστικά των επιμάχων προϊόντων, συγκεκρι-

κριμένα: παιγνιόχαρτο ισπανικού τύπου με χρωματικό στοιχείο σπαθί και αξία ένα παιγνιόχαρτο ισπανικού τύπου με χρωματικό στοιχείο μπαστούνι και φιγούρα ιππέα· παιγνιόχαρτο ισπανικού τύπου με χρωματικό στοιχείο σπαθί και φιγούρα ρήγα. Τα σημεία αυτά δεν είναι δυνατόν σε καμιά περίπτωση να καταστούν αντιληπτά ως υποδηλώνοντα ένα άλλο παιγνιόχαρτο. Ως εκ τούτου, το κοινό-στόχος ενημερώνεται αμέσως για το είδος του προϊόντος (παιγνιόχαρτο), για τον προορισμό του προϊόντος αυτού (στοιχείο ενός συνόλου παιγνιοχάρτων προοριζομένων για παιχνίδι) και της ποιότητας, της ποσότητας και της αξίας του προϊόντος αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 38 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές, για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Εξάλλου, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 39 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 απαγορεύει το να μπορούν τα μνημονευόμενα από αυτό σημεία ή ενδείξεις να ανήκουν σε μία μόνο επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεως τους ως σήματος. Έτσι, η διάταξη αυτή επιδιώκει ένα γενικού συμφέροντος σκοπό ο οποίος επιβάλλει τέτοια σημεία ή ενδείξεις να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελευθέρως από όλους (βλ., κατ' αναλογία, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 25· της 8ης Απριλίου 2003, C-53/01 έως C-55/01, Linde κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-3161, σκέψη 73· της 6ης Μαΐου 2003, C-104/01, Libertel, Συλλογή 2003, σ. I-3793, σκέψη 52· της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψη 35, και C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 95).

- 40 Επομένως, τα σημεία και οι ενδείξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 είναι αυτές που μπορούν να χρησιμεύουν, στο πλαίσιο μιας συνήθους, από την άποψη του καταναλωτή, χρήσεως, για την υποδήλωση, είτε άμεσα είτε μέσω της μνείας ενός από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, ενός προϊόντος ή υπηρεσίας, όπως αυτό για το οποίο ζητείται η καταχώριση (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 39).
- 41 Ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη του κοινού-στόχος το οποίο αποτελείται από τον καταναλωτή αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψη 25).
- 42 Εν προκειμένω, πρέπει, πρώτα απ' όλα, να επισημανθεί ότι τα υποδηλούμενα από τα επίμαχα σήματα προϊόντα είναι παιγνιόχαρτα. Δεν αμφισβητείται ότι πρόκειται, μεταξύ άλλων, για παιγνιόχαρτα γνωστά ως ισπανικά, που χρησιμοποιούνται σήμερα στην Ισπανία, και τούτο παρά το ότι η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι τα επίμαχα σήματα χρησιμοποιούνται και όσον αφορά άλλους τύπους παιγνιόχαρτων.
- 43 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η ισπανική τράπουλα (la baraja española) αποτελείται από 40 ή 48 παιγνιόχαρτα, από τον άσσο μέχρι το επτά ή το εννιά, ενώ ακολουθεί ο βαλές (sota), ο υπέας (caballo) και ο ρήγας (rey). Τα τέσσερα χρωματικά στοιχεία είναι τα καρρώ (oros), οι κούπες (copas), τα μπαστούνια (bastos) και τα σπαθιά (espadas).
- 44 Επομένως, δεν αμφισβητείται ότι δύο από τα εν λόγω τρία σήματα αναπαριστούν δύο από τα ισπανικά παιγνιόχαρτα: τον ιπέα μπαστούνι (υπόθεση Τ-161/02) και τον ρήγα σπαθί (υπόθεση Τ-162/02). Όσον αφορά την αναπαράσταση του σπαθιού (υπόθεση Τ-160/02), αυτή δεν αντιστοιχεί, αυτή καθαυτή, στην αναπαράσταση

ενός από αυτά τα παιγνιόχαρτα, αλλά συνίσταται από ένα στοιχείο, από ένα σύμβολο, το οποίο χρησιμοποιείται για να αναπαριστά το χρώμα, όσον αφορά τα παιγνιόχαρτα με χρωματικό στοιχείο σπαθί. Δεν αναπαριστά την αξία ένα ή τον «άσσο» των παιγνιοχάρτων με χρωματικό στοιχείο σπαθί, και τούτο αντίθετα προς ό,τι διατείνεται η παρεμβαίνουσα. Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το παιγνιόχαρτο που αναπαριστά τον άσσο με χρωματικό στοιχείο σπαθί είναι διαφορετικό από το μνημονεύομενο στην ανωτέρω σκέψη 2 σύμβολο.

45 Όσον αφορά το κοινό-στόχο, πρέπει να επισημανθεί ότι πρόκειται για όλους τους δυνητικούς καταναλωτές παιγνιοχάρτων, ιδίως Ισπανούς. Το επίμαχο προϊόν προορίζεται για γενική κατανάλωση και όχι μόνο για τους επαγγελματίες ή ερασιτέχνες της τράπουλας, εφόσον καθέννας είναι δυνατόν, σε κάποια δεδομένη στιγμή, να αποκτήσει τέτοια προϊόντα, είτε για τακτική είτε για συγκυριακή χρήση. Ως εκ τούτου, το κοινό-στόχος, είναι, ιδίως στην Ισπανία, ο κανονικώς ενημερωμένος και πληροφορημένος μέσος καταναλωτής.

46 Έτσι, επιβάλλεται, πρώτον, προκειμένου περί της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, να εξετασθεί εάν υφίσταται, από την άποψη του κοινού-στόχου, μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ των παραστατικών σημάτων που απεικονίζουν τον ιππέα μπαστούνι και τον ρήγα σπαθί και των κατηγοριών προϊόντων για τα οποία έχει γίνει η καταχώριση [βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-355/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (TELE AID), Συλλογή 2002, σ. II-1939, σκέψη 28].

47 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τα σχέδια του ιππέα μπαστούνι και του ρήγα σπαθί φέρνουν άμεσα στο νου του κοινού-στόχου παιγνιόχαρτα, έστω και αν ένα μέρος του κοινού αυτού δεν γνωρίζει, κατ' ανάγκη, τα ισπανικά παιγνιόχαρτα. Πράγματι, όλοι όσοι έχουν παίξει με οποιονδήποτε τύπο παιγνιοχάρτων αναγνωρίζουν στα σχέδια αυτά την απεικόνιση ενός παιγνιόχαρτου, δεδομένου ότι ο ρήγας και ο ιππέας αποτελούν σύμβολα ευρέως χρησιμοποιούμενα σήμερα στα παιγνιόχαρτα. Αυτή η διαπίστωση δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι το μέρος του κοινού που δεν γνωρίζει τα ισπανικά παιγνιόχαρτα δεν είναι κατ' ανάγκη ικανό να διαπιστώσει άμεσο σύνδεσμο μεταξύ αυτών των σχεδίων και του ειδικού χρωματικού στοιχείου και της ειδικής αξίας καθενός από τα δύο αυτά παιγνιόχαρτα.

- 48 Εν πάση περιπτώσει, κατά την αντίληψη του ισπανικού κοινού, τα εν λόγω σχέδια υποδηλώνουν κατά τρόπο άμεσο το συγκεκριμένο χρωματικό στοιχείο και την αξία των δύο ισπανικών παιγνιοχάρτων. Πράγματι, ο Ισπανός δυνητικός καταναλωτής παιγνιοχάρτων θα αντιληφθεί καθένα από τα εν λόγω σημεία ως παραπέμπον σε συγκεκριμένο παιγνιοχάρτο.
- 49 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι υφίστανται πολυάριθμες διαφορετικές απεικονίσεις επιτρέπουσες να προσδιορίζονται τα παιγνιοχάρτα ορισμένου χρωματικού στοιχείου, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, κάθε επιχείρηση που κατασκευάζει και εμπορεύεται ισπανικά παιγνιοχάρτα χρησιμοποιεί, κατ' ανάγκη, τα σύμβολα του ιππέα και του μπαστουνιού προκειμένου να προσδιορίσει το παιγνιοχάρτο που αντιστοιχεί στην αξία έντεκα του χρωματικού στοιχείου μπαστούνι ή αυτά του ρήγα και του σπαθιού προκειμένου να προσδιορίσει το παιγνιοχάρτο που αντιστοιχεί στην αξία δώδεκα του χρωματικού στοιχείου σπαθί. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο δεν υφίσταται κανένας κανόνας ή οποιοσδήποτε περιορισμός όσον αφορά το σχήμα, το χρώμα ή τις λεπτομέρειες που χαρακτηρίζουν τις φιγούρες της ισπανικής τράπουλας.
- 50 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι ένα σήμα, προκειμένου να εμπίπτει στον περιλαμβανόμενο σ' αυτό λόγο αρνήσεως, πρέπει να αποτελείται «αποκλειστικά» από σημεία ή ενδείξεις που να μπορούν να χρησιμεύουν για τη δήλωση των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, αντιθέτως, δεν απαιτεί αυτά τα σημεία ή ενδείξεις να αποτελούν τον αποκλειστικό τρόπο υποδηλώσεως των εν λόγω χαρακτηριστικών (βλ., κατ' αναλογία, τις προπαρατεθείσες αποφάσεις *Campina Melkunie*, σκέψη 42, και *Koninklijke KPN Nederland*, σκέψη 57). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα σχεδιάσεως κατά τρόπο κάπως διαφορετικό ενός ιππέα, ενός ρήγα, ενός σπαθιού ή ενός μπαστουνιού δεν σημαίνει ότι τα εν λόγω σήματα δεν είναι περιγραφικά των χαρακτηριστικών των παιγνιοχάρτων.
- 51 Κατά συνέπεια, και ιδίως για το ισπανικό κοινό, υφίσταται μια άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ των εν λόγω σημάτων και των παιγνιοχάρτων.

- 52 Επιβάλλεται να εξεταστεί, δεύτερον, το ζήτημα εάν υφίσταται, από την άποψη του κοινού-στόχος, μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του παραστατικού σήματος με την απεικόνιση του σπαθιού και των κατηγοριών προϊόντων ως προς τα οποία επιτράπηκε η καταχώριση.
- 53 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο δυνητικός καταναλωτής, χρήστης παιγνιοχάρτων, τουλάχιστον στην Ισπανία, θα αντιληφθεί το εν λόγω σημείο ως παραπέμπον σε ένα από τα χρωματικά στοιχεία της ισπανικής τράπουλας. Ως εκ τούτου, τουλάχιστον για το ισπανικό κοινό, υφίσταται άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του εν λόγω σήματος και των σχετικών προϊόντων, δηλαδή των παιγνιοχάρτων.
- 54 Επιπλέον, κάθε επιχείρηση που κατασκευάζει και εμπορεύεται ισπανικές τράπουλες χρησιμοποιεί, κατ' ανάγκη, το σύμβολο του σπαθιού προκειμένου να προσδιορίζει τα παιγνιοχάρτα με το χρωματικό στοιχείο σπαθί.
- 55 Δεδομένου ότι αρκεί να υφίσταται ένας απόλυτος λόγος αρνήσεως σε τμήμα της Κοινότητας για να δικαιολογηθεί η άρνηση καταχώρισεως ενός υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, είναι αρκετό το παραστατικό σήμα που συνίσταται στην απεικόνιση σπαθιού να είναι περιγραφικό στην Ισπανία.
- 56 Τρίτον, αντίθετα προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, η καταχώριση των επιμάχων σημείων θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της καταχώρισης ή της χρήσης άλλων σχεδίων του χρωματικού στοιχείου σπαθί ή παιγνιοχάρτων αντιστοιχούντων στον υπεά μπαστούνι ή στον ρήγα σπαθί της ισπανικής τράπουλας.

- 57 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να επισημανθεί ότι τα εν λόγω σήματα είναι περιγραφικά των χαρακτηριστικών των υποδηλουμένων προϊόντων.
- 58 Προκειμένου περί του επιχειρήματος της προσφεύγουσας κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκφράσει οποιαδήποτε αυτοτελή και ανεξάρτητη συλλογιστική σχετικά με την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, διαπιστώνεται ότι καθένας από τους λόγους αρνήσεως καταχωρίσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 είναι ανεξάρτητος των λοιπών και απαιτεί χωριστή εξέταση. Εξάλλου, πρέπει αυτοί οι λόγοι αρνήσεως να ερμηνεύονται υπό το φως του γενικού συμφέροντος το οποίο υπόκειται καθενός εξ αυτών. Το λαμβανόμενο υπόψη κατά την εξέταση καθενός από τους λόγους αυτούς αρνήσεως γενικό συμφέρον μπορεί, και δη πρέπει, να αντικατοπτρίζει διαφορετικές θεωρήσεις, ανάλογα με τον σχετικό λόγο αρνήσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψεις 45 και 46, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψη 25).
- 59 Όμως, υφίσταται μια πρόδηλη μερική επικάλυψη των αντιστοιχών πεδίων εφαρμογής των λόγων που μνημονεύονται στα στοιχεία β' έως δ' του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, ένα σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών προϊόντων ή υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, στερείται κατ' ανάγκη, εξαιτίας του γεγονότος αυτού, διακριτικού χαρακτήρα από πλευράς αυτών των ίδιων προϊόντων ή υπηρεσιών, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, στοιχείο β'. Παρ' όλα αυτά είναι δυνατόν ένα σήμα να στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με προϊόντα ή υπηρεσίες για λόγους άλλους εκτός του τυχόν περιγραφικού χαρακτήρα του (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση Campina Melkunie, σκέψεις 18 και 19, και την προπαρατεθείσα απόφαση Koninklijke KPN Nederland, σκέψεις 85 και 86).
- 60 Εν προκειμένω, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω σημεία και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, και ήσαν περιγραφικά, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, εφόσον θα γίνονταν αντιληπτά από τον μέσο χρήστη αυτών των παιγνιοχάρτων ως απεικονίζοντα τα χαρακτηριστικά ισπανικών παιγνιοχάρτων, δεν μπορεί να συνιστά

παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Αντίθετα προς όσα ισχυρίστηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η συλλογιστική επί της οποίας στηρίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν αντίκειται προς τις αρχές που έχουν τεθεί με την προπαρατεθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, και τούτο εφόσον πληρούται η προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

- 61 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.
- 62 Υπό τις περιστάσεις αυτές και εφόσον αρκεί να υφίσταται ένας από τους απόλυτους λόγους αρνήσεως ώστε ένα σημείο να μη μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα [απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29· την προπαρατεθείσα απόφαση Giroform, και η απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Νοεμβρίου 2003, T-348/02, Quick κατά ΓΕΕΑ (Quick), Συλλογή 2003, σ. II-5071, σκέψη 37], δεν υφίσταται πλέον ανάγκη να εξεταστεί ο πρώτος λόγος της προσφεύγουσας.
- 63 Κατά συνέπεια, εξ όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα έξοδα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας, εξαιρουμένων των εξόδων στα οποία αυτή υποβλήθηκε κατά την ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος διαδικασία, σύμφωνα με τα αιτήματα των τελευταίων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) Απορρίπτει το αίτημα της παρεμβαίνουσας για καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα ως απαράδεκτο, στο μέτρο που αφορά τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε κατά την ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος διαδικασία.**
- 3) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και στα λοιπά έξοδα της παρεμβαίνουσας.**
- 4) Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της παρεμβαίνουσας.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 11 Μαΐου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Jaeger